

žalobu podala »firma G., Stickerei und Gardinenfabrik in G. durch den Alleininhaber A. S.«, a ježto firma nepoživá ochrany podle § 5 zák. o ochraně cti.

Zmateční stížnost přiznává, že je správný závěr nalézacího soudu, že soukromou žalobkyní je v souzeném případě firma zastoupená jediným majitelem, napadá však závěr nalézacího soudu, jímž bylo této soukromé žalobkyni odepřeno oprávnění k žalobě.

Nesprávnost tohoto závěru a právo firmy jednotlivce k soukromé žalobě podle zákona o ochraně cti snaží se zmateční stížnost dovoditi rozlišováním mezi firmou, pod níž provozuje obchody společnost, a firmou, pod níž provozuje obchody jednotlivce, jakož i poukazem na to, že podle zákona o ochraně cti poživají ochrany i subjekty, jež nejsou ani fysickou, ani právnickou osobou.

Zmateční stížnost přiznávajíc, že společenské firmy nepoživají ochrany cti, zdůrazňuje, že při ublížení na cti firmě jednotlivce nezbytně musí býti ublíženo na cti i jejímu jedinému majiteli, neboť firma a její majitel se ztotožňují v tomto případě. Než tím lze odůvodniti toliko osobní právo majitele firmy k soukromé žalobě, nikoli však právo samé firmy. Platí tu jen to, co platí i v případě, bylo-li na cti ublíženo společenské firmě; také z útoku proti cti společenské firmy lze dovozovati právo k soukromé žalobě toliko pro její majitele (srv. rozh. čís. 5328 Sb. n. s.).

Zákon o ochraně cti vyjmenovává v § 5 výčetno subjekty — jež nejsou fysickými osobami —, jejichž čest je chráněna; jsou-li mezi nimi i subjekty, jež nejsou ani fysickými ani právnickými osobami (§ 5, odst. 1, čís. 4 — periodické tiskopisy; § 5, odst. 1, čís. 3, § 34, odst. 2 — politické organisace), nelze z toho dovozovati ochranu cti i pro jiné takové subjekty, jež nejsou v § 5 uvedeny. Jen v rámci tohoto předpisu lze posuzovati otázku, zda žalobní právo mají i subjekty, jež nejsou fysickými osobami, nikoli však v rámci pojmu »někdo« podle §§ 1 až 4, kdyžtž rozsah ochrany cti je upraven teprve v § 5 a nikoli v předchozích předpisech zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Podotknouti je, že ze zákona proti nekalé soutěži — jehož se zmateční stížnost dovolává zcela všeobecně —, nelze činiti závěry pro otázku, kdo je oprávněn k soukromé žalobě podle speciálního zákona o ochraně cti. Byla proto zmateční stížnost zamítnuta jako neodůvodněná.

Čís. 5937.

Jedine verejný žalobca — nie však hlavný alebo náhradný súkromný žalobca — môže učiniť návrh podľa § 6 zákona čís. 471/1921 Sb. z. a n., aby trestný čin, náležiaci k príslušnosti sborového súdu prvej stolice, bol prikázaný k rozsúdeniu jedinému členovi tohoto súdu ako samosudcovi.

(Rozh. zo dňa 22. júna 1937, Zm III 237/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A., obžalovanému z prečinu podľa § 310, odst. 1 tr. z. z úradnej povinnosti zrušil podľa § 34, odst. 1 por. nov. na základe dôvodu zmätočnosti, uvedeného v § 384, č. 1 tr. p., rozsudky oboch súdov nižších stolíc s hlavnými pojednávaniami a uložil krajskému súdu ako trestnému senátu, aby znova vo veci pojednával a rozhodol; zmätočnú sťažnosť odkázal na toto rozhodnutie.

D ô v o d y:

Pri preskúmaní veci z úradnej povinnosti zbadal najvyšší súd, že o veci nesprávne rozhodoval samosudca namiesto trestného senátu krajského súdu.

Ponevác štátne zastupiteľstvo odoprelo v tejto veci zastupovať žalobu a sťažnosť poškodeného proti zastavujúcemu usneseniu štátneho zastupiteľstva bola vrchným štátnym zastupiteľstvom zamietnutá, prevzal poškodený zastúpenie žaloby a podal na obžalovaného žalobu, v ktorej navrhol, aby hlavné pojednávanie bolo podľa § 6 zák. č. 471/1921 Sb. z. a n. konané pred samosudcom, čo sa aj skutočne stalo.

Podľa § 6 zák. č. 471/1921 Sb. z. a n., zachovaného dosiaľ v platnosti, môže návrh, aby trestný čin, ktorý náleží k príslušnosti sborového súdu prvej stolice, bol prikázaný k rozsúdeniu jedinému členovi tohoto súdu ako samosudcovi, učiniť v e r e j n ý ž a l o b c a v obžalovacom spise. Zo slovného znenia tohoto ustanovenia plynie, že právo toto prislúcha verejnému žalobcovi a nie hlavnému alebo náhradnému súkromnému žalobcovi. Podľa § 43, odst. 1 tr. p. vykonáva síce náhradný súkromný žalobca pri zastupovaní obžaloby vo všeobecnosti práva štátneho zastupiteľstva, avšak už 2. odst. § 43 tr. p. uvádza výnimky z odst. 1 § 43 tr. p.

Zo slovného znenia ustanovenia § 6 zák. č. 471/1921 Sb. z. a n. ako aj z intencie zákona plynie, že tu ide zrejme o ďalšiu výnimku z odst. 1, § 43 tr. p. a že teda právo v § 6 zák. č. 471/1921 Sb. z. a n. uvedené, učiniť tam zmienený návrh, prislúcha len verejnému žalobcovi.

Keď teda o tejto veci pojednával samosudca namiesto trestného senátu krajského súdu, nebol rozhodujúci súd zákonite zostavený a je preto rozsudok s celým hlavným pojednávaním a v dôsledku toho i rozsudok odvolacieho súdu, ktorý tohoto zmätku nedbal, aj s odvolacím hlavným pojednávaním zmätočný podľa § 384, č. 1 tr. p., ktorého zmätku treba vždy dbať z úradnej povinnosti. Preto postupoval najvyšší súd podľa § 34, odst. 1 por. nov. tak, ako vo výroku je uvedené. Zmätočná sťažnosť stala sa následkom tohoto rozhodnutia bezpredmetnou a odkazuje sa naň.

Čís. 5938.

Prípravný čin je každé konanie, ktorým sa prejavuje rozhodnutie ku spáchaniu trestného činu v ďalšej vonkajšej činnosti z tohoto rozhodnutia plynúcej a smeruje k uskutočneniu skutkovej podstaty zamýšľaného (úmyselného) trestného činu, avšak bez toho, že by obsahovalo započatie skutočného vykonania činu samého.